סתימתא . שיש משנה וברייתא הרבה שאמר ר' אלעזר בר' שמעון ורבנים התנאים לסדרן במשנה בלשון סתם והאי סתמא דתזכה הוא נמי אמרה וגמרא גמיר לה ר' יוחנן מרביה דהא ר' אלעזר אמרה : זבח אחד . ולרבנן ליפלוג ושוד לר' אלעזר גופיה ליפלוג כגון דשחטה חד נברא בתרי סודרי תורה אור

סתימתאה אבל חכמים אומרים "ב' שותפים ② זבח אחד ,ולרבי אלעזר ברבי שמעון נמי לפלוג כגון דשחטה חד גברא בשני סודרים דסודר קמא לא מטמא וסודר בתרא מטמא, אלא בפסולא דפרה קא מיירי בהכשרה לא קא מיירי ,מתיב רב אידי בר אבין ③ובמעד לשמן פטור ,שלא לשמו חייב והוינן בה מעלמא דשלא לשמו ,הא סתמא פטור ,ואמאי פטור ,פסח בשאר ימות השנה שלמים הוא, ש"מ פסח בשאר ימות השנה בעי עקירה? *ואמר ר' חייא בר גמדא נזרקה מפי חבורה ואמרו הבא במאי עסקינן כגון שהיו בעלים טמאי מתים דנדחין לפסח שני דסתמא לשמו קאי,והאי הוא דבעי עקירה הא אחר לא בעי עקירה ,אי אמרת בשלמא ישנה לשחיטה מתחלה ועד סוף איפסיל ליה מתחלת שחיטה ,אלא אי אמרת אינה לשחיטה אלא בסוף,כיון דשחט ביה פורתא אידחי ליה מפסח,אידך כי קא שחיט קא מיירי ליה אביי ,נהי דאידחי ליה מפסח,מדמי פסח מי אידחי ,וכי תימא בעי העמדה והערכה *והתנן שחט בה שנים או רוב שנים *ועדיין היא מפרכסת הרי היא כחיה לכל דבריה ,אמר רב יהודה אמר רב השוחט בשנים ושלשה מקומות שחיטתו כשרה כי אמריתה קמיה דשמואל אמר לי *בעינן שחיטה מפורעת וליבא,ואף ר"ש בן לקיש סבר בעינן שחיטה מפורעת דא"ר שמעון בן לקיש מנין לשחיטה שהיא מפורעת שנאמר "חיץ שחיט לשונם מרמה דבר" מתיב רבי אלעזר *"ב' אוחזין בסכין ושוחטין אפילו אחד מלמעלה ואחד מלמטה שחיטתו כשרה אמאי,והא ליבא שחיטה מפורעת!אמר ליה ר' ירמיה משנתינו בסכין אחד ושני בני אדם אמר ליה רבי אבא אי הכי היינו דתני עלה ④אין חיישין שמא יטרפו זה על זה אי אמרת בשלמא בשתי סכינין ושני בני אדם שפיר מתו דתימא ליחוש דלמא סמכי אהדדי והאי לא ארתי למעבד רובא והאי לא ארתי למעבד רובא קא משמע לן דאין חיישין ,אלא אי אמרת בסכין אחת ושני בני אדם האי"אין חיישין שמא יטרפו זה על זה"שמא ידרוסו זה על זה מיבעי ליה?אמר ליה רבי תני"אין חיישין שמא

פרק ב' או ג' מקומות כגון רוב הקנה למעלה ורוב הוושט למטה ולפירושו לא משכחת שלשה מקומות : מתיב רבי אלעזר שיש לוחזין בסכין ושוחטין . לפירוש רבינו חננאל והאלתות לא בעי לטעוי דהכא כשסמכו לאחד הרוב דהא משמע שהשחיטה כשרה על ידי שניהם : דלמא סמכי אהדדי ולא עבדי רובא.לפירוש הקונטרס כל אחד לא יסמוכו רוב ולפירוש האלתות בין שניהם לא יעבו רוב :

למדתנו

עין משפט נר מצוה

לו א מיי' פ"ט מה' מס' פסולי מוקדשין הל"ב:

לז ב מיי' פ"ט מה' ערכין וחרמין הל"ב סמג עשין קלא :

לח ג מיי' שם הל"ב ופ"ב מה' שגגות הכתוב המלאה הל"ח :

לט ד ה ו ז מיי' פ"ב מה' שחיטה הל"י סמג עשין סב טוש"ע יו"ד סי' כא סעי' ג :

פסחים כג.

פסחים כד. ודף סג:

לקמן קיז:

[עיין תוס' מכלין ד. ד"ה ולא ותוס' סוטה כז. ד"ה רב אחי]

[לעיל יט:]

[לקמן עמוד ב']

[לקמן עמוד ב']

[עיין תוס' כ"ק שו . ד"ה שחיטה]

[פרשה נטעלוקר סימן קכ"ד]

רבינו גרשום

אלעזר דאמר דאינה לשחיטה אלא לבסוף לשלח בהכשירה דפרה כגון דשחטה חד גברא בשני סודרין כלומר כששחטו סימן ראשון היה עמוד סודר אחד וכששחטו סימן אחר נתעפף בסודר אחר דסודר קמא לא מטמא וסודר בתרא מטמא דאינה לשחיטה אלא לבסוף: לא לשלם אינה לשחיטה אלא לבסוף.אם תקשי לך מפני מה לא פליגי בזה שהעמיד בפסול דפרה קא מיירי רבי': אתיב רב אידי בר אבין ובמעד לשמו פטור וכו' הכי פירוש מכרינן מכח שאבר והפרש אחר תתחיו ונמצא במעד (כלומר) אם שחטו במעד [על הדרסן] לשם פסח פטור שפסח פסול הוא שלא לשמו ששחטו לשום שלמים על הסך חייב דמארבעה עשר ואילך כשמתחיל תמיד של בין הערבים אין שחטיו שם זבח על הסך אפי' תמיד ואפי' שלמים. שמעת מינה פסח בשאר ימות השנה בעי עקירה כלומר דלא חשוב שלמים אא"כ עקר שמו מפסח ושחטו לשום שלמים ולפיכך פטור [דהוי כמו] ששחטו לשמו ולאו חשוב שלמים אלא פסח פסול שכבר עבר זמנו של פסח והא ק"ל הכי האי גונא פסח שאבד והפריש אחר תתחיו ונמצא במעד דלא בעי עקירה דבלא עקירה אלא כגון שהיו בעלים טמאי מתים דנדחו לפסח שני דאמר רב אידי בר אבין ובמעד לשמו פטור דהא ודאי חייב דחשוב שלמים בלא עקירה אלא כגון שהיו בעלים טמאי מתים דנדחו לפסח שני דסתמא לשמו קאי לפיכך פטור : ואי אמרת אינה לשחיטה אלא לבסוף כיון דשחטו בה פורתא אידחי ליה מפסח שני שאין יכול להשאירו עד אייר שכבר התחיל לשחטו ואין חשוב פסח ואידך סימן הוא כי קא שחיט שלמים קא שחיט ומהדרינן דפסח דישנה לשחיטה מתחלה ועד סוף לפיכך יכול לעבוד ליה לפסח ולפיכך הוה ליה פסח פסול ופטור. א"ל אביי נהי דאידחי ליה מפסח כו' כלומר ל) אפי' אינה לשחיטה אלא לבסוף ואי אמרת אידחי ליה מפסח מי אידחי כלומר מי אידחי יכול למכרו שרוש והדמים יהיו ראויין לפסח שני לפיכך פטור דחשוב פסח פסול ולא שלמים וכי תימא בעי העמדה והערכה כו' דאין יכול לפרותו בדמים אא"כ מעמיד ומערך.והתנן שחט בה שנים או רוב שנים כו' כלומר ויכול להערך ולפרות (כלומר) ומצינן למימר דמדמי פסח (מי מידחי) [לא נדחת] ולפיכך פטור : אמרו בחבורה של רבנן כגון שהיו בעלים טמאי מתים כלומר לאו כרסבריגן דחבורה דאבד פסולו והפריש אחר תתחיו ונמצא במעד ושחטו על הסך לשמו פטור דהוא ודאי חייב דחשוב שלמים בלא עקירה אלא כגון שהיו בעלים טמאי מתים דנדחו לפסח שני דסתמא לשמו קאי לפיכך פטור : ואי אמרת אינה לשחיטה אלא לבסוף כיון דשחטו בה פורתא אידחי ליה מפסח שני שאין יכול להשאירו עד אייר שכבר התחיל לשחטו ואין חשוב פסח ואידך סימן הוא כי קא שחיט שלמים קא שחיט ומהדרינן דפסח דישנה לשחיטה מתחלה ועד סוף לפיכך יכול לעבוד ליה לפסח ולפיכך הוה ליה פסח פסול ופטור. א"ל אביי נהי דאידחי ליה מפסח כו' אפי' אינה לשחיטה אלא לבסוף ואי אמרת אידחי ליה מפסח מי אידחי כלומר מי אידחי יכול למכרו שרוש והדמים יהיו ראויין לפסח שני לפיכך פטור דחשוב פסח פסול ולא שלמים וכי תימא בעי העמדה והערכה כו' דאין יכול לפרותו בדמים אא"כ מעמיד ומערך.והתנן שחט בה שנים או רוב שנים כו' כלומר ויכול להערך ולפרות (כלומר) ומצינן למימר דמדמי פסח (מי מידחי) [לא נדחת] ולפיכך פטור : אמרו בחבורה של רבנן כגון שהיו בעלים טמאי מתים כלומר לאו כרסבריגן דחבורה דאבד פסולו והפריש אחר תתחיו ונמצא במעד ושחטו על הסך לשמו פטור דהוא ודאי חייב דחשוב שלמים בלא עקירה אלא כגון שהיו בעלים טמאי מתים דנדחו לפסח שני דסתמא לשמו קאי לפיכך פטור : ואי אמרת אינה לשחיטה אלא לבסוף כיון דשחטו בה פורתא אידחי ליה מפסח שני שאין יכול להשאירו עד אייר שכבר התחיל לשחטו ואין חשוב פסח ואידך סימן הוא כי קא שחיט שלמים קא שחיט ומהדרינן דפסח דישנה לשחיטה מתחלה ועד סוף לפיכך יכול לעבוד ליה לפסח ולפיכך הוה ליה פסח פסול ופטור. א"ל אביי נהי דאידחי ליה מפסח כו' (כלומר ל)